

1: OM VÆLGERNES MYNDIGHED

Med bidragsnyttevalg kan vælgerne stemme på samtlige opstillede kandidater til folketinget!

Sådan er det ikke i dag, fx kan de vælgere som bor i Vestjylland kun stemme om ca 10% af folketinget, dvs kun om ca

18 af folketingets 175 danske mandater

De øvrige 90% af folketingets mandater bliver valgt andre steder i landet, fx ca 24, 23 og 20 i hhv Syd, Øst og Nordjylland.

Valgsystemer som ikke deler vælgerne op i nord og syd og øst og vest, vælger de bedste nationale repræsentanter: For når der ingen valgkredse er, så er der jo heller **ingen sikre valgkredse!** Og så må kandidaterne konkurrere på lige fod med hinanden om vælgerne gunst – blandt 4 mio vælgere!

Og - uden valgkredse - så er der jo heller **ingen stavnsvundne vælgere!** Altså kan enige vælgere forene sig - fra alle egne af landet - om at vælge den bedste repræsentant for netop deres anskuelse – blandt 175 repræsentanter.

Og hvad det stedlige mandat angår, er bidragsnyttevalgets valgteknik mere stedlig end valglovens teknik som først og fremmest adskiller vælgerne i nord og syd og øst og vest fordi denne teknik yder folketingets top-medlemmer sikre genvalg.

Stedlige mandater, jf grundlovens §31,2

Bidragsnyttevalgets stedlige mandat i fx Silkeborg N til (lokale, kommunale, kredsli- den MF'er som vælgerne i ge..) mandater opgøres først Silkeborg N gav de fleste af en uge efter valget, altså først deres kandidatstemmer til, og når det nye folketing er valgt som derfor - selvom MF'eren og endegyldigt godkendt. jo har fået stemmer i hele De stedlige mandater fordeles Danmark - må siges at være mellem de valgte efter deres deres ønske-repræsentant. stedlige kandidat-stemmetal. Og sådan bliver de 175 MF'e- På den måde går det stedlige re fordelt jævnt ud i Danmark.

Bidragsnyttevalgets største fortrin er at det fungerer sådan som vælgerne med rette forventer det.

Ovenfor ses tre gode argumenter for det:

På www.extrapost.se finder man iøvrigt *web-pjecen* m 14 oplysende og velskrevne korte artikler om bidragsnyttevalg. Artiklerne fylder tilsammen kun ét ark A4 og beskriver hhv: problemet, sagens kerne, systemet, empiri, vrage-aspektet, 4 valgsystemer på 17 linier, historie, teori, filosofi, satire mm + en extra side! Så den kan man roligt læse – og debattere!

2: OM DEBATTEN ML VALGTE OG VÆLGERE

Med bidragsnyttevalg må politikerne debattere det offentlige i husstandsomdelte aviser!

Det vil kræve en helt ny type aviser som bliver omdelt gratis til samtlige husstande og som bestyres demokratisk. Her kan politikere ytre sig frit, gratis og uafhængigt af redaktørens og annoncørernes luner og komme i uzensureret dialog med vælgerne – og omvendt!

Da avisen er trykt, lader debatten sig genkalde – og dét er vigtigt! For kún ved at genkalde og sammenligne dokumentarisk kan vælgerne **erkende analytisk** og vurdere hvor repræsentative politikerne vitterlig er.

På dette seriøse grundlag vil den del politikere blive vraget ved valget som kommer. Men andre politikere vil trives med folkeaviserne og ytrings-retten og ligeligheden! Og..

på denne enkle måde

vil dette uzensurerede, fælles og alment genkaldelige medie sætte en kvalificerende standard for offentlig debat.

Kvalificerende debat el idoliserede debattører

Bidragsnyttevalget sætter fokus på kandidatvalget – men annoncemidler og forældede valgsystemer således den uden at skabe persondyrkelse af top-politikere. kvalificerende offentlighed af banen – og de ligeligt valgte med!

Denne helt nye egenskab ved valg har 2 naturlige årsager der kvalificerer debatten frem for at idolisere debattørerne:

1: Folke-aviser og ytrings-ret, dét er guleroden!

2: En valgteknik så tæt på valgets natur at valgkampe må vindes på *de sidst valgte*, dét er stokken!

De gl valgsystemer vinder på *de først valgte*: stemmeslugerne som valgteknikken således idoliserer. Idoler er givtigt nyhedsstof for annoncemidler, så de idoliserer videre for annonceindtægts skyld! Hånd i hånd idoliserer

annoncemidler og forældede valgsystemer således den kvalificerende offentlighed af banen – og de ligeligt valgte med!

Det gav valget til Kbh's byråd i 2005 et chokerende eksempel på – som aldrig vil forekomme med bidragsnyttevalg, folkeaviser og ytringsret:

kun 60% af vælgerne stemte

Og Ritt Bjerregaard fik 25% af stemmerne, dvs 60.000

12 andre socialdemokrater fik 2-300 stemmer, 3 blev valgt, resten er suppleanter

Dette er den udskrift-venlige udgave af sitet www.extrapost.se fra Bo Neumann, Amager 070605

3: OM VALGSYSTEMETS NATURLIGE MÅL

Med bidragsnyttevalg går et parti frem når partiets kandidater - hver især - har vælgere bag sig!

I dag vinder partierne mandat-fremgang på top-politikernes stemme-overflod som overføres til kandidater der kun får 350 kandidatstemmer ... som om totalt ukendte politikere blev gode repræsentanter for vælgerne af at få 17.000 overflodsstemmer smidt i nakken!

Det er jo ikke bare stemme-spild – nej! frem for alt er det mandat-spild! Og hvem ønsker det?

Et valgsystem må naturligvis garantere vælgerne:

- at obskur valgteknik ikke manipulerer ønsket med krydset,
- og at mandaterne yder den mest gavnlige repræsentation.

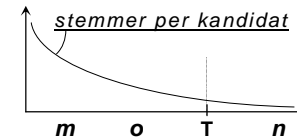
Dette garanterer bidragsnyttevalget ved at sikre at de to naturlige størrelse ved demokratisk repræsentation - F & M - folder sig ud i valgperioden og slår igennem på valgdagen.

F definerer mandatskab med parti M måler mandatskab med vælgerkreds

F & M skiller de udpræget proportional-valgte fra – i bund & top

Om kandidatvalgets natur og M og bidraget

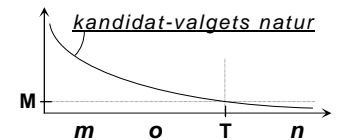
T viser antallet af mandater, kurven viser kandidaterne i rækkefølge efter stemmetal:

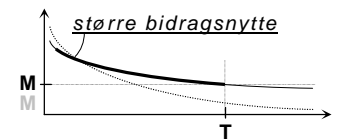
Disse to basale forhold ved et kandidatvalg - T & kurven - danner ganske naturligt tre forskellige grupper politikere:

- m** De magthavende med mange vælgere bag sig.
- o** De opkommende der blev valgt, men af få vælgere.
- n** De politikere der er nytte-løse fordi de tabte valget.

Bemærk nu (i spalten th) at en **nytteløs** politiker kún bliver **opkommende** og **magt-havende** ved at vinde mindst **M** vælgeres stemmer.

For det er dette naturlige forhold ved valg som bidragsnyttevalget forædler ved (som den fede kurve viser) at lade kandidaterne konkurrere op – så vælgerne vælger sig bedre repræsentanter.

En repræsentant i råd & ting er ikke enevældig, men yder blot et politisk **bidrag**; og **ny-ten** heraf beror på vælgerne bag den valgte. Og derfor hedder valgssystemet bidrags-nytte-valg.